

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Крюкова Сергія Олександровича щодо офіційного тлумачення положень статей 13, 18, 118, 120, 199 Цивільного процесуального кодексу України та статей 133, 140, 143, 176⁴ Кримінального кодексу України 1960 року

м. Київ
27 грудня 2001 року
№ 42-у/2001

Справа № 2-45/2001

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни – суддя-доповідач,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Крюкова Сергія Олександровича щодо офіційного тлумачення положень статей 13, 18, 118, 120, 199 Цивільного процесуального кодексу України та статей 133, 140, 143, 176⁴ Кримінального кодексу України 1960 року (з наступними змінами і доповненнями).

Заслухавши суддю-доповідача Чубар Л.П. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Громадянин Крюков С.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статей 13, 18, 118, 120, 199 Цивільного процесуального кодексу України та статей 133, 140, 143, 176⁴ Кримінального кодексу України 1960 року з наступними змінами і доповненнями, зокрема:

– чи може він, керуючись статтею 27 Кримінального процесуального кодексу України, звернутись до суду із заявою про притягнення до кримінальної відповідальності посадової особи за розкрадання його грошових коштів;

– чи повинен прокурор на підставі статей 13, 118, 120 Цивільного процесуального кодексу України брати участь у розгляді цивільної справи в суді за заявою громадянина і захищати права й законні інтереси цього громадянина, а також підтримувати заявлене ним прохання про притягнення посадової особи до кримінальної відповідальності;

– чи є підставою для відводу судді згідно зі статтею 18 Цивільного процесуального кодексу України те, що він і адвокат, який бере участь у справі, раніше працювали в одній юридичній консультації;

– чи повинен суддя, підписуючи протокол судового засідання відповідно до статті 199 Цивільного процесуального кодексу України, ставити дату підписання.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень Ухвалою від 24 грудня 2001 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційних звернень вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. З матеріалів конституційних звернень вбачається, що в Мелітопольському міському суді Запорізької області знаходиться цивільна справа за позовом Крюкова С.О. до ВАТ "Мелітопольпромкомплект" про стягнення грошових коштів, які, як стверджує автор конституційних звернень, "були вкрадені у нього керівником цього підприємства під приводом аліментів і поштових переказів".

4. Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами чи іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Згідно з вимогами пунктів 4, 5 частини другої статті 42 Закону України "Про Конституційний Суд України" конституційне звернення повинно містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України, дані щодо документів і матеріалів, на які посилається суб'єкт права на конституційне звернення, з обов'язковим доданням копій.

Однак цих вимог не дотримано. У матеріалах справи не наведено фактів неоднозначного застосування судами України, іншими органами державної влади перелічених автором конституційних звернень положень Цивільного процесуального кодексу України. У зверненнях не зазначено також, які конституційні права і свободи громадянина Крюкова С.О. порушено. Фактично Крюков С.О. звертається за консультацією з питань застосування норм права для вирішення конкретної судової справи у Мелітопольському міському суді Запорізької області за його позовом. Проте надання консультацій, дослідження фактичних обставин справи не належить до компетенції Конституційного Суду України (стаття 14 Закону України "Про Конституційний Суд України").

Верховна Рада України 5 квітня 2001 року прийняла Кримінальний кодекс України, який набув чинності з 1 вересня 2001 року. Відповідно до пункту 2 розділу I "Прикінцеві та перехідні положення" цього Кодексу Кримінальний кодекс України 1960 року, окремі положення якого автор конституційного звернення просить офіційно витлумачити, втратив чинність.

Виходячи з положень статті 150 Конституції України та вимог Закону України "Про Конституційний Суд України" (пункт 4 статті 13, статті 42, 94) Конституційний Суд України дає офіційне тлумачення положень лише чинних Конституції та законів України. Таким чином, підстав для відкриття конституційного провадження немає.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, пунктом 2 статті 45, статтями 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Крюкова Сергія Олександровича щодо офіційного тлумачення положень статей 13, 18, 118, 120, 199 Цивільного процесуального кодексу України та статей 133, 140, 143, 176⁴ Кримінального кодексу України 1960 року на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційних звернень вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ